

ÎNCHEIERE

25 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat
Ion Druță

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Moca Lidia,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Moca Lidia și Moca Gheorghe împotriva lui Burlacu Ion și Glavațchi Lucia cu privire la partajarea în natură a bunului imobil,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2017, prin care au fost admise apelurile declarate de Moca Gheorghe, Moca Lidia și Burlacu Ion, casată hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 20 ianuarie 2014 și pronunțată o hotărâre nouă de respingere a acțiunii ca neîntemeiată,

c o n s t a t ă

La 23 ianuarie 2009, Moca Lidia și Moca Gheorghe au depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Burlacu Ion cu privire la partajarea în natură a bunului imobil.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că prin decizia Consiliului municipal Chișinău din 28 mai 2008, a fost autentificat dreptul de proprietate comună pe cote-părți al Lidiei Moca și Burlacu Ion asupra a câte $\frac{1}{2}$ din bunul imobil – lotul de pământ cu suprafața de 1013 m.p., situat în XXXXX. Totodată, prin contractul de vânzare-cumpărare a terenului din 01 iulie 2008, Moca Lidia a cumpărat de la Primăria mun. Chișinău 473 m.p. din suprafața nominalizată.

Susțin Moca Lidia și Moca Gheorghe că la 19 septembrie 2008, titlul de autentificare și contractul de vânzare-cumpărare au fost înregistrate la organul cadastral teritorial. Ulterior, pentru a avea posibilitatea de a-și realiza eficient și operativ dreptul de proprietate asupra părții ce le aparțin, au solicitat vecinului Burlacu Ion împărțirea în natură a terenului, care însă a refuzat, menționând că dorește ca să-i revină o parte mai mare din imobil.

Consideră reclamanții că refuzul pârâtului este ilegal, condiția impusă de acesta fiind în contradicție cu bunele moravuri și prevederile art. 377 Cod civil - obligația de respect reciproc.

Solicită Moca Lidia și Moca Gheorghe partajarea în natură a bunului proprietate comună pe cote-părți, prin separare, în părți egale.

Prin încheierea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 12 august 2009, a fost atrasă în proces în calitate de copârât Glavațchi Lucia, soția lui Burlacu Ion.

Pe parcursul examinării cauzei, reclamanții au concretizat că pe terenul în litigiu, Ion Burlacu a construit o casă de locuit, care creează dificultăți la partajarea terenului și respectiv, solicită partajarea în părți egale a lotului de teren cu nr. cadastral XXXXX, conform variantei de partaj propusă de experți în cadrul raportului de expertiză nr. 2284 din 13 septembrie 2010, dar deoarece casa de locuit construită de către pârât a fost autorizată, dânșilor, reclamanților, urmează a le fi atribuită partea I, conform anexei la raport, cu compensarea spațiului ocupat de casa pârâtului din contul părții a II-a neocupată de această construcție.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 20 ianuarie 2014, acțiunea a fost admisă parțial. S-a partajat terenul cu suprafața de 0,1013 ha din XXXXX, deținut de reclamanții Moca Lidia și Moca Gheorghe (1/2 cotă-parte) și Burlacu Ion (1/2 cotă-parte), cu numărul cadastral XXXXX, în natură, atribuind partea I (vopsită în culoarea galben) lui Moca Gheorghe și Moca Lidia, iar partea a II-a (vopsită în culoarea albastru) lui Burlacu Ion, conform anexei nr. 1, ce constituie parte integrantă a raportului de expertiză nr. 2284 din 13 septembrie 2010 (f.d. 116-126, volumul I al dosarului). S-a încasat în beneficiul statului din contul lui Burlacu Ion suma de 20038,50 lei cu titlu de taxă de stat și din contul Lidiei Moca și Gheorghe Moca, în mod solidar, suma de 19738,50 lei cu titlu de taxă de stat. Totodată, acțiunea în partea ce se referă la pretențiile față de Glavațchi Lucia a fost respinsă ca neîntemeiată.

Instanța de judecată a concluzionat că terenul urmează a fi partajat în părți egale în natură conform variantei de partaj oferită de către expert în cadrul raportului de expertiză nr. 2284 din 13 septembrie 2010 și anume, prin care nu s-a luat în considerare construcția neautorizată la momentul efectuării expertizei cu nr. cadastral XXXXX, ce aparține pârâtului Burlacu Ion, autorizată pe parcursul procesului, cu partajarea în natură a terenului cu suprafața de 0,1013 ha, atribuind partea I (vopsită în culoarea galben) lui Moca Gheorghe și Moca Lidia, iar partea a II-a (vopsită în culoarea albastru) lui Burlacu Ion. Prima instanță a conchis asupra respingerii acțiunii împotriva Luciei Glavațchi, deoarece ultima nu are calitatea de proprietar al terenului litigios.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2017, au fost admise apelurile declarate de Moca Gheorghe, Moca Lidia și Burlacu Ion, casată hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 20 ianuarie 2014 și pronunțată o hotărâre nouă de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

Instanța de apel a ajuns la concluzia că, reieșind din concluziile expuse în raportul de expertiză tehnică în construcții nr. 129 din 07 martie 2017, partajarea terenului cu nr. cadastral XXXXX din XXXXX, pe care sunt amplasate construcțiile ce aparțin cu drept de proprietate lui Moca Gheorghe, Moca Lidia și Burlacu Ion, poate fi efectuată doar după, sau concomitent, cu partajul construcției cu nr. cadastral XXXXX, or, dreptul de proprietate asupra casei de locuit este înregistrat cu drept de proprietate a câte ½ cotă-parte ideală după reclamanții Moca Lidia și Moca Gheorghe și pârâtul Burlacu Ion.

La 09 februarie 2018, Moca Lidia a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 27

septembrie 2017 și menținerea hotărârii Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 20 ianuarie 2014 în partea partajării în natură a bunului imobil.

În susținerea recursului, recurenta a invocat că nu este de acord cu concluzia instanței de apel referitoare la imposibilitatea partajării terenului aferent construcțiilor, deoarece dreptul ei la proprietate asupra cotei-părți din teren trebuie protejat în egală măsură cu dreptul lui Burlacu Ion.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2017 redactată integral, a fost expediată în adresa recurentei Moca Lidia și reprezentantului acesteia, Petru Bobu, la 28 noiembrie 2017 (f.d. 247, volumul II), fiind recepționată de către ultimul la 14 decembrie 2017 (f.d. 16, volumul III).

În circumstanțele relevate, recursul declarat de Moca Lidia la 09 februarie 2018, se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 14 martie 2018, în adresa intimațiilor a fost expediată copia recursului declarat de Moca Lidia, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 23 aprilie 2018, Burlacu Ion a depus referință, prin care a solicitat declararea inadmisibil a recursului Lidiei Moca.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Moca Lidia este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut

duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Moca Lidia nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării cauzei, asupra căroră instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Moca Lidia ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Moca Lidia se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță